

Справа № 991/10013/25

Провадження № 2-аз/991/12/25

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 жовтня 2025 року

м. Київ

Вищий антикорупційний суд колегією суддів у складі:

головуючого судді Олійник О.В., суддів Сікори К.О., Литвинко Т.В.,

розглянувши в порядку письмового провадження заяву про забезпечення позову у справі

за позовом Міністерства юстиції України (місцезнаходження: вул. Архітектора Городецького, буд. 13, м. Київ, 01001, ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 00015622)

до ОСОБА_1 (остання адреса реєстрації: АДРЕСА_1 ; місце проживання: АДРЕСА_2 ; РНОКПП НОМЕР_1),

треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача:

ОСОБА_2 (остання адреса реєстрації: АДРЕСА_1 ; місце проживання: АДРЕСА_2 ; РНОКПП НОМЕР_2),

ОСОБА_3 (остання адреса реєстрації: АДРЕСА_1 ; місце проживання: АДРЕСА_3 ; РНОКПП НОМЕР_3),

Товариство з обмеженою відповідальністю «САНН ДЕ ЛІОН»
(місцезнаходження: вул. Дубовий Гай, буд. 49, с. Романків, Обухівський р-н, Київська обл., 08710; ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 39105212),

про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#),

ВСТАНОВИВ:

29.09.2025 Міністерство юстиції України (далі - Мін?юст) звернулось до Вищого антикорупційного суду із позовною заявою до ОСОБА_1 , треті особи,

які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 , ОСОБА_4 , Товариство з обмеженою відповідальністю «САНН ДЕ ЛІОН» (далі - ТОВ «САНН ДЕ ЛІОН») про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#) (далі - Закону).

Одночасно із пред'явленням позову Мін'юст подав до суду заяву про забезпечення позову, у якій просить суд:

1) заборонити органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо таких об'єктів:

- квартири АДРЕСА_4 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 33902096, право власності на яку зареєстровано за ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1);

- квартири АДРЕСА_5 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 219500780382, право власності на яку зареєстровано за ОСОБА_2 (РНОКПП НОМЕР_2);

- 2/5 частки у праві спільної часткової власності на будівлю лазне-прального комбінату літ. А-1 загальною площею 404,2 кв.м, розташовану за адресою: АДРЕСА_6 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1086675, право власності на яку зареєстровано за ОСОБА_2 (РНОКПП НОМЕР_2);

- підвального приміщення загальною площею 126,1 кв.м у житловому будинку літ. А-3, розташованого за адресою: АДРЕСА_7 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1579944, право власності на яке зареєстроване за ОСОБА_3 (РНОКПП НОМЕР_4);

- підвального приміщення загальною площею 88,0 кв.м у житловому будинку літ. А-3, розташованого за адресою: АДРЕСА_7 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 3452306, право власності на яке зареєстроване за ОСОБА_3 (РНОКПП НОМЕР_4);

- квартири АДРЕСА_8 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 32140713, право власності на яку зареєстроване за ОСОБА_5 (РНОКПП НОМЕР_4);

2) заборонити державним реєстраторам вчиняти реєстраційні дії, прямо передбачені [Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»](#) щодо частки у розмірі

100 % статутного капіталу ТОВ «САНН ДЕ ЛІОН», ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 39105212, у розмірі 10 000 грн, власником якої зазначена ОСОБА_2 .

Обґрунтування заяви

Мотивуючи подану заяву, представник позивача зазначив, що [Указом Президента України від 22.11.2024 № 779/2024](#) введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі - РНБО) від 22.11.2024 «Про застосування та скасування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», яким зокрема до ОСОБА_1 застосовано санкцію у виді блокування активів.

Мін`юст, будучи центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звернувся до Вищого антикорупційного суду із позовом до ОСОБА_1 , оскільки отримав документальне підтвердження обставин, які вказують на існування законодавчо визначених підстав для застосування до відповідача санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону](#), та відповідно стягнення у дохід держави належних йому активів, а також активів, щодо яких він може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Так, у поданій позовній заяві Мін`юст просить суд застосувати до відповідача санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону](#), та стягнути в дохід держави зокрема:

- квартиру АДРЕСА_9 , яка належить ОСОБА_1 ;
- квартиру АДРЕСА_10 , та 2/5 частки у праві спільної часткової власності на будівлю лазне-прального комбінату літ. А-1, розташовану за адресою: АДРЕСА_6 , які на праві спільної сумісної власності належать відповідачу та його дружині ОСОБА_2 , однак право власності зареєстровано лише за останньою;
- два підвальні приміщення в житловому будинку літ. А-3, розташовані за адресою: АДРЕСА_7 , та квартиру АДРЕСА_11 , право власності на які зареєстроване за дочкою відповідача - ОСОБА_6 , проте, за версією позивача, остання є лише номінальним власником і це майно також належить відповідачеві (придбане за кошти, які надходили на рахунки ОСОБА_3 , але за своєю суттю були неправомірною вигодою для ОСОБА_1);
- частку у розмірі 100 % статутного капіталу ТОВ «САНН ДЕ ЛІОН», ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 39105212, у розмірі 10 000 грн, власником якої зазначена ОСОБА_2 , проте, за версією позивача,

відповідач має можливість здійснювати вирішальний вплив на діяльність цього товариства.

Представник позивача зазначив, що слідчий суддя Печерського районного суду міста Києва ухвалою від 15.01.2025 у справі № 757/1353/25-к у межах кримінального провадження № 42014000000001262 від 13.11.2014 з метою забезпечення конфіскації майна як виду покарання наклав арешт на квартиру АДРЕСА_9 та належить ОСОБА_1, із заборonoю відчуження та розпорядження. Проте відповідач не позбавлений можливості звернутись до слідчого судді / суду із клопотанням про скасування такого арешту.

Водночас право власності на іншу частину заявлених до стягнення активів зареєстровано за ОСОБА_2, ОСОБА_6, до яких не застосовано санкцію у вигляді блокування активів, таке майно не арештовано в межах кримінального провадження, тому вони не позбавлені можливості його відчужити до ухвалення рішення у справі.

Зважаючи на викладене, а також те, що: 1) у 2012 році ОСОБА_1 та його дружина ОСОБА_2, з метою недопущення конфіскації майна у межах кримінальних проваджень, уклали ряд правочинів щодо відчуження спільного нерухомого майна подружжя на користь STICHTING ADMINISTRATIEKANTOOR LVV (контролюючим бенефіціарним власником якого зазначений ОСОБА_8 - радник міністра МВС України ОСОБА_1 у 2012-2013 роках); 2) після Революції Гідності сім'я ОСОБА_9 проживає на території російської федерації та по суті втратила правовий зв'язок із Україною, представник позивача стверджує, що існує висока ймовірність відчуження відповідачем та членами його сім'ї заявлених до стягнення активів, для унеможливлення виконання судового рішення у разі задоволення позовних вимог, що і стало підставою для звернення до суду із заявою про забезпечення позову.

Оцінка та мотиви суду

Глава [10](#) розділу [I «Загальні положення» КАС України](#) визначає порядок та підстави вжиття заходів забезпечення позову в адміністративному судочинстві.

Так, ч. 1 [ст. 150 КАС України](#) передбачено, що суд за заявою учасника справи або з власної ініціативи має право вжити визначені цією статтею заходи забезпечення позову.

Заява про забезпечення позову подається одночасно з пред'явленням позову до суду, до якого подається позов за правилами підсудності, встановленими цим Кодексом (п. 2 ч. 1 [ст. 153 КАС України](#)).

Заява про забезпечення позову подана Мін'юстом як позивачем в адміністративній справі. Відповідно до п. 8 ч. 1 [ст. 4 КАС України](#) позивачем є

в тому числі суб'єкт владних повноважень, на виконання повноважень якого подано позов до адміністративного суду.

Відповідно до ч. 8 [ст. 5 Закону](#), пп. 2-10 п. 3 та пп. 54-3 п. 4 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 228](#), Мін'юст уповноважено звертатися до суду з позовами та брати участь у справах про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону.

Згідно із [ст. 283-1 КАС України](#) позовна заява про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону](#), подається до Вищого антикорупційного суду протягом строку дії правового режиму воєнного стану.

[Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022](#), затвердженим [Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX](#), у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, у державі введено воєнний стан із 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб. Строк дії воєнного стану неодноразово продовжувався, останній раз до 05.11.2025.

Заява про забезпечення позову розглядається судом, у провадженні якого перебуває справа або до якого має бути поданий позов, не пізніше двох днів з дня її надходження, без повідомлення учасників справи (ч. 1 [ст. 154 КАС України](#)). Письмовим провадженням є вирішення окремого процесуального питання в суді першої інстанції без повідомлення та (або) виклику учасників справи та проведення судового засідання на підставі матеріалів справи у випадках, встановлених цим Кодексом (п. 10 ч. 1 [ст. 4 КАС України](#)).

Отже, заява про забезпечення позову, яка подана одночасно із пред'явленням позову, надійшла від належного суб'єкта, подана під час дії правового режиму воєнного стану та підлягає розгляду Вищим антикорупційним судом у порядку письмового провадження.

Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду (п. 1 ч. 2 [ст. 150 КАС України](#)).

Позов може бути забезпечено серед іншого заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору (п. 4 ч. 1 [ст. 151 КАС України](#)).

Відповідно до ч. 2 [ст. 151 КАС України](#) заходи забезпечення позову мають бути співмірними із заявленими позивачем вимогами. Суд також повинен враховувати співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, із наслідками вжиття заходів забезпечення позову для заінтересованих осіб.

Тобто якщо існує очевидна небезпека заподіяння шкоди правам та інтересам позивача, або захист цих прав та інтересів стане неможливим чи для їх відновлення необхідно буде докласти значних зусиль та витрат, суд може постановити ухвалу про вжиття заходів забезпечення адміністративного позову, зокрема шляхом встановлення заборони іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору.

За своєю суттю інститут забезпечення позову в адміністративному судочинстві є інститутом попереднього судового захисту. Метою його запровадження є гарантування виконання рішення суду у випадку задоволення позову за існування очевидної небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам позивача до ухвалення рішення у справі.

Доведення наявності зазначених підстав або принаймні однієї з них, з точки зору процесуального [закону](#), є необхідною передумовою для вжиття судом заходів до забезпечення позову. Водночас такі заходи мають бути вжиті лише в межах позовних вимог та бути адекватними, співмірними з позовними вимогами. Суд не вправі вживати заходи забезпечення позову, які є фактично рівнозначними задоволенню позовних вимог.

Співмірність передбачає співвідношення негативних наслідків від вжиття заходів забезпечення позову з тими негативними наслідками, які можуть настати в результаті невжиття цих заходів, з урахуванням відповідності права чи законного інтересу, за захистом яких заявник звертається до суду, майнових наслідків заборони відповідачу, іншим особам вчиняти певні дії.

Адекватність заходу забезпечення позову, що застосовується судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється судом, зокрема з урахуванням співвідношення права (інтересу), про захист яких просить заявник, з майновими наслідками заборони відповідачеві, іншій особі вчиняти певні дії.

Отже, при вирішенні питання про забезпечення позову суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням такого: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом забезпечення позову і предметом позову, зокрема чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позовних вимог; імовірності утруднення виконання або невиконання рішення суду в разі невжиття таких заходів; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних [законом](#) інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом у постанові від 01.06.2022 у справі № 380/4273/21.

Зі змісту долучених до заяви про забезпечення позову актових записів про шлюб від 19.09.1985 № 697, про народження від 20.10.1986 № 1168, складених відділом ДРАЦС по м. Костянтинівці Костянтинівського міськрайонного управління юстиції Донецької області, а також інформаційних довідок від 09.07.2025 № 434729525, № 434729750, № 434737204, витягу із Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань від 11.07.2025 № 35513629, відповіді Державної податкової служби України від 16.06.2025 № 9017/5/9900-08-02-01-05 вбачається, що:

1) ОСОБА_1 на праві приватної власності належить квартира АДРЕСА_9 (1/4 частки набуто у власність 07.06.2011 та 3/4 частки набуто 01.03.2012);

2) за дружиною відповідача - ОСОБА_2 зареєстровано право власності на: квартиру АДРЕСА_10 (придбана 22.11.2013), та 2/5 частки у праві спільної часткової власності на будівлю лазне-прального комбінату літ. А-1, розташовану за адресою: АДРЕСА_6 (придбана 29.05.2003). Вказані об'єкти нерухомості придбані ОСОБА_2 під час перебування у шлюбі із ОСОБА_1 ;

3) дружині відповідача - ОСОБА_2 належить частка у розмірі 100 % статутного капіталу ТОВ «САНН ДЕ ЛІОН», ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 39105212, у розмірі 10 000 грн;

4) за донькою відповідача - ОСОБА_6 зареєстровано право власності на: два підвальні приміщення у житловому будинку літ. А-3, розташовані за адресою: АДРЕСА_7 (придбані 19.01.2012 та 16.03.2012 відповідно),

а також за ОСОБА_5 зареєстрована квартира АДРЕСА_11 , придбана 08.06.2011 року, тобто до укладення шлюбу 31.08.2011.

При цьому дохід ОСОБА_5 у 2007 році становив 33 395,08 грн, за 2008 рік - відсутні відомості щодо отриманого доходу, у 2009 році - 1 859,67 грн, у 2010 році за перші три квартали - 2 267,80 грн. Натомість у період перебування ОСОБА_1 на посадах Голови Державної податкової служби України, Міністра МВС України з грудня 2010 по лютий 2014 року дохід ОСОБА_3 за четвертий квартал 2010 році різко зріс і склав 2 502 862,78 грн, у 2011 році - 21 125 580,16 грн, у 2012 році - 17 018 433,12 грн, тоді як сукупна вартість набутої нею нерухомості в ці роки становить - 530 107 грн. Разом з тим вбачається, що основний дохід доньки у період перебування на посаді батька надходив від юридичної особи ТОВ "БФ "Укрбуд".

Рішенням РНБО від 22.11.2024 «Про застосування та скасування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)»

до ОСОБА_1 застосовано зокрема санкцію у виді блокування активів строком до 22.11.2034. Таке рішення введено в дію [Указом Президента України від 22.11.2024 № 779/2024](#).

Мін'юст звернувся до Вищого антикорупційного суду із позовною заявою до ОСОБА_1, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2, ОСОБА_4, ТОВ «САНН ДЕ ЛІОН», у якій просить застосувати до відповідача санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону](#), та стягнути в дохід держави належні йому активи, а також активи, щодо яких він може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, у тому числі означене нерухоме майно та частку у статутному капіталі товариства.

На переконання позивача існують законодавчо визначені підстави, передбачені пп. «в» п. 2 ч. 1 [ст. 5-1 Закону](#) для застосування до відповідача такої санкції, оскільки ОСОБА_1 інформаційно сприяє збройній агресії шляхом:

- публічного виправдовування ним збройної агресії РФ проти України; перекладання відповідальності за розв'язання війни на українську владу та західних партнерів, з метою формування в аудиторії стійкого переконання щодо правомірності збройної агресії РФ, як відповіді на наміри України щодо вступу до НАТО, невиконання Мінських угод, створення «анти-Росії» в Україні;
- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, у основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» та «неонацизмом»;
- глорифікації осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а також представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Суд зазначає, що під час вирішення заяви про забезпечення позову, обґрунтованість позовних вимог не досліджується, адже це питання підлягає вирішенню під час розгляду спору по суті. Так само суд не встановлює, чи є активи, право власності на які зареєстровано на ОСОБА_2, ОСОБА_10, такими, щодо яких відповідач може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

У заяві про забезпечення позову заявник просить суд заборонити іншим особам вчиняти певні дії, що стосуються предмету спору у справі, а саме: нерухомого майна та частки у статутному капіталі товариства.

Тобто захід забезпечення, про вжиття якого просить заявник, відповідає предмету спору.

Суд погоджується із доводами заявника про існування реальної загрози, що невжиття заходів забезпечення позову може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду, оскільки у такому разі відповідач та члени його сім'ї, будучи обізнаними про адміністративний позов щодо застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, які їм належать, з метою унеможливлення стягнення цих активів, можуть вчинити дії, спрямовані на відчуження майна, що призведе до зміни власника активів та неможливості їх стягнення в дохід держави.

Факт накладення арешту на квартиру АДРЕСА_9 не спростовує висновку суду, оскільки такий захід забезпечення кримінального провадження застосовується тимчасово та може бути скасований / змінений у визначених [Кримінальним процесуальним кодексом України](#) випадках.

Суд вважає, що обраний позивачем спосіб забезпечення позову є справедливим, ефективним, адекватним, а також таким, що забезпечить збалансованість інтересів учасників справи та спрямований на збереження існуючого становища до ухвалення судом остаточного рішення.

При цьому суд також бере до уваги співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить позивач (забезпечення можливості стягнення активів у дохід держави), із наслідками вжиття заходів забезпечення позову. Матеріали додані до заяви про забезпечення, не містять відомостей, що забезпечення позову порушить права та охоронювані [законом](#) інтереси інших осіб, що не є учасниками цього судового процесу.

Вжиття таких заходів не суперечить меті застосування правового інституту забезпечення позову, гарантує ефективність судового захисту в разі задоволення цього позову та відповідає вимогам процесуального закону.

З огляду на викладене, з метою збереження активів до ухвалення остаточного рішення у справі, суд дійшов висновку про необхідність вжиття заходів забезпечення позову, передбачених п. 4 ч. 1 [ст. 151 КАС України](#), тому заяву Мін'юсту слід задовольнити.

Керуючись ст. [150-154](#), [156](#), [243](#), [248](#), [250](#), [256 КАС України](#), суд

ПОСТАНОВИВ:

Задовольнити заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову.

Вжити заходи забезпечення адміністративного позову Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 , треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , Товариство з обмеженою відповідальністю «САНН ДЕ ЛІОН» про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 [ст. 4 Закону України «Про санкції»](#).

Заборонити органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо таких об'єктів:

- квартири АДРЕСА_4 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 33902096, право власності на яку зареєстровано за ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1);

- квартири АДРЕСА_5 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 219500780382, право власності на яку зареєстровано за ОСОБА_2 (РНОКПП НОМЕР_2);

- 2/5 частки у праві спільної часткової власності на будівлю лазне-прального комбінату літ. А-1 загальною площею 404,2 кв.м, розташовану за адресою: АДРЕСА_6 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1086675, право власності на яку зареєстровано за ОСОБА_2 (РНОКПП НОМЕР_2);

- підвального приміщення загальною площею 126,1 кв.м у житловому будинку літ. А-3, розташованого за адресою: АДРЕСА_7 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1579944, право власності на яке зареєстроване за ОСОБА_3 (РНОКПП НОМЕР_4);

- підвального приміщення загальною площею 88,0 кв.м у житловому будинку літ. А-3, розташованого за адресою: АДРЕСА_7 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 3452306, право власності на яке зареєстроване за ОСОБА_3 (РНОКПП НОМЕР_4);

- квартири АДРЕСА_8 , реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 32140713, право власності на яку зареєстроване за ОСОБА_5 (РНОКПП НОМЕР_4).

Заборонити державним реєстраторам вчиняти реєстраційні дії прямо передбачені [Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»](#) щодо частки у розмірі 100 % статутного капіталу ТОВ «САНН ДЕ ЛІОН», ідентифікаційний код

юридичної особи в ЄДРПОУ: 39105212, у розмірі 10 000 грн, власником якої зазначена ОСОБА_2 .

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддями та може бути оскаржена безпосередньо до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'ятнадцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Ухвала є виконавчим документом та підлягає негайному виконанню з дня її постановлення.

Оскарження ухвали про забезпечення позову не зупиняє її виконання, а також не перешкоджає подальшому розгляду справи.

Строк пред'явлення ухвали до виконання становить три місяці з дня її постановлення, тобто до 02.01.2026.

Примірник ухвали про забезпечення позову негайно надіслати заявнику, всім особам, яких стосуються заходи забезпечення позову і яких суд може ідентифікувати.

Особи, винні в невиконанні ухвали про забезпечення позову, несуть відповідальність, встановлену законом.

Стягувач: Міністерство юстиції України (місцезнаходження: вул. Архітектора Городецького, буд. 13, м. Київ, 01001, ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 00015622).

Боржники: органи державної реєстрації прав на нерухоме майно; державні реєстратори прав на нерухоме майно; державні реєстратори органів місцевого самоврядування; особи, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно; державні реєстратори.

Головуючий суддя

О.В. Олійник

Судді

К.О. Сікора

Т.В. Литвинко

Повний текст ухвали складено 02.10.2025.

Покликання на ухвалу суду в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/130696704>